

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Mostě rozhodl samosoudcem JUDr. Danielem Nevečeřalem ve věci

žalobkyně: **Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.**, IČO 49099451
sídlem Přítkovská 1689, 415 50 Teplice

proti

žalovanému: **Společenství vlastníků jednotek bl. ■■■ č.p. ■■■■, ulice
Albrechtická, Litvínov-Janov, IČO 2727 ■■■■**
sídlem Albrechtická č.p. ■■■ bl. ■■■, 435 42 Litvínov-Janov
zastoupený opatrovníci JUDr. Veronikou Loužeckou Beerovou
bytem Masarykovo nám. 292, 436 01 Litvínov - Horní Litvínov

o 115 645 Kč s příslušenstvím

takto:

- I. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni částku 115 645 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75 % ročně z částky 115 645 Kč od 15. 6. 2019 do zaplacení, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni náhradu nákladů řízení v částce 6 383 Kč, a to do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.
- III. Opatrovníci JUDr. Veronice Loužecké Beerové se přiznává odměna a náhrada hotových výdajů ve výši 12 321Kč.
- IV. Žalovaná je povinna zaplatit ČR- Okresnímu soudu v Mostě náhradu nákladů řízení ve výši 12 321Kč do 3 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Předmětem řízení je nárok žalobkyně na zaplacení částky uvedené ve výroku tohoto rozsudku. Tento nárok představuje dle tvrzení strany žalující jistina ve výši 115 645 Kč s úroky z prodlení v zákonné výši z titulu nezaplacené odebrané vody a odvedených odpadních vod na základě uzavřené Smlouvy o dodávce vody a odvádění odpadních vod ze dne 19.8.2015 na adrese odběrného místa Litvínov, Albrechtická ■■■ za dobu od 13.12.2017 do 25.4.2019. Cena za dodávku vody a odvádění odpadních vod je dána cenovými výměry. Žalovaná zaplatila na zálohách celkem 77 030 Kč za dobu od 29.12.2017 do 10.12.2018. Dne 25.4.2019 byl proveden odečet a zjištěna spotřeba vody od 13.12.2017 do 25.4.2019 ve výši 1 949 m³ vodného a 1 949 m³ stočného. Po provedeném rozúčtování byla zjištěna cena ve výši 192 675 Kč, kdy po odečtení zaplacené zálohy zbývá k úhradě žalovaných 115 645 Kč. Vystavená faktura č. 2912098359 na tuto částku měla splatnost dne 14.6.2019. Pro neuhrazení faktury byla dne 19.8.2019 zaslána marně žalované předžalobní upomínka.

Jelikož žalovaný nemá statutární orgán, ustanovil mu soud opatrovníka. Opatrovník při jednání namítl, že z ničeho nevyplývá zmocnění SBD Krušnohor k uzavření smlouvy za žalovaného, byla tedy vznesena námitka nedostatku pasivní věcné legitimace.

Soud provedl dokazování ve spisu založenými listinnými prostředky.

Ze Smlouvy o dodávce vody a odvádění odpadních vod č. 69083818/1 ze dne 19.8.2015 soud zjistil, že ji uzavřela žalobkyně se žalovaným zastoupeným SBD Krušnohor. Předmětem smlouvy je závazek žalobkyně dodávat vodu a odvádět odpadní vodu v odběrném místě Albrechtická ■■■, Litvínov a závazek žalované je platit za to cenu. Cena je stanovena odkazem na cenové výměry.

Z faktury č. 2912098359 soud zjistil, že ji vystavila žalobkyně pro žalovaného na částku 115 645 Kč, za 1 949 m³ stočného a 1 949 m³ vodného za dobu od 13.12.2017 do 25.4.2019, splatnost je stanovena na 14.6.2019. Od ceny vodného a stočného 192 675 Kč je odečtena zaplacená záloha 77 030 Kč. Spotřeba je rozpočítána na jednotlivá období s ohledem na změny cen vodného a stočného. Na faktuře jsou uvedeny přijaté zálohy od 29.12.2017 do 10.12.2018.

Předžalobní upomínkou č. 4191045409 ze dne 19.8.2019 byl žalovaný vyzván k zaplacení dlužné částky. Obálka s upomínkou nebyla žalovanému doručena, neboť na adrese Albrechtická ■■■, Litvínov, je neznámý.

Z Cenových výměrů CV.01.17, CV.01.18, CV.01.19 soud zjistil ceny vodného a stočného, které odpovídají cenám a dobám rozpisu na faktuře.

Z Výpisu rejstříku společenství vlastníků jednotek soud zjistil, že v době od 23.8.2005 do 6.12.2016 byl pověřeným vlastníkem – statutárním orgánem žalovaného SBD Krušnohor.

Na základě zjištění učiněných z předložených listin dospěl soud k závěru o skutkovém stavu ve věci samé, který zcela odpovídá žalobním tvrzením, na která soud v plném rozsahu odkazuje.

Na základě shora uvedeného závěru o skutkovém stavu posoudil soud věc po právní stránce takto:

Co se týče právního posouzení soud vycházel z ustanovení § 3028 odst. 3 zákona č. 89/2012 Sb., občanského zákoníku (dále jen o. z.) účinného od 1. 1. 2014, který mimo jiné stanoví, že: „... řídí se právní poměry vzniklé přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, jakož i práva a povinnosti z nich vzniklé, včetně práv a povinností z porušení smluv uzavřených přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, dosavadními právními předpisy. ... “ Soud proto s ohledem na vznik právních poměrů věc posoudil dle právní úpravy zák. č. 89/2012 Sb.

Právní posouzení věci vychází ze zákona č.274/2001 Sb., tj. zákon o vodovodech a kanalizacích (dále jen „zák. č. 274/2001 Sb.“). V souladu se zák. č. 274/2001 Sb. byla mezi žalobkyní a

žalovaným uzavřena písemně smlouva, přičemž ve smlouvě byl podle ust. § 2 odst. 6 zák. č. 274/2001 Sb. označen odběratel – žalovaný. V této smlouvě se žalovaný zavázal v souladu s ust. § 20 odst. 1, 2 a 4 zák. č. 274/2001 Sb. jakožto odběratel dodávek pitné vody v odběrném místě zaplatit žalobkyni dle příslušného Ceníku a dodaného množství pitné vody úplatu za dodávku pitné vody a odvádění odpadních vod kanalizací na základě jejího vyúčtování – faktury. Žalobkyně jakožto dodavatel vyúčtovala žalovanému podle článku II. smlouvy spotřebu fakturou. Tuto částku žalovaný žalobkyni doposud nezaplatil, ač byl odběratelem. S poukazem na ujednání ve smlouvě a dále s poukazem na ust. § 20 odst. 4 zák. č. 274/2001 Sb. soud žalovanému uložil, aby žalovanou částku žalobkyni zaplatil.

V rámci právního posouzení prodlení soud vycházel z § 1968 o. z., který stanoví, že po dlužníkovi, který je v prodlení, může věřitel vymáhat splnění dluhu, anebo může od smlouvy odstoupit za podmínek ujednaných ve smlouvě nebo stanovených zákonem. Dle § 1970 o. z. platí, že po dlužníkovi, který je v prodlení se splácením peněžitého dluhu, může věřitel, který řádně splnil své smluvní a zákonné povinnosti, požadovat zaplacení úroku z prodlení, ledaže dlužník není za prodlení odpovědný. Výši úroku z prodlení stanoví vláda nařízením; neujednají-li strany výši úroku z prodlení, považuje se za ujednanou výše takto stanovená. Dle § 2 odst. 1 nařízení vlády č. 351/2013 Sb. výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou pro první den kalendářního pololetí, v němž došlo k prodlení, zvýšené o 8 procentních bodů.

Vzhledem k tomu, že se žalobkyni předloženými listinnými důkazy podařilo prokázat tvrzení obsažená v žalobě a tato jsou zcela v souladu s právní úpravou, vyhověl soud podané žalobě. SBD Krušnohor byl jakožto statutární orgán žalovaného oprávněn uzavřít smlouvu jménem žalovaného, tato smlouva byla uzavřena, voda byla dodávána a odpadní voda byla odváděna, zálohy byly placeny pouze z části, dlužná částka nebyla přes výzvu uhrazena. Žalovaný tedy dluží žalobkyni.

O lhůtě k plnění rozhodl soud podle § 160 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, (dále jen „o. s. ř.“) tak, že stanovené povinnosti uložil splnit ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku, soud takto rozhodl vzhledem k tomu, že neshledal podmínky pro stanovení lhůty delší.

O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 142 odst. 1 o. s. ř. tak, že přiznal žalobkyni, jež byla v řízení zcela úspěšná, nárok na náhradu nákladů řízení v částce 6 383 Kč. Tyto náklady sestávají ze zaplaceného soudního poplatku v částce 5 783 Kč a nákladů řízení uplatněných v souladu s § 151 odst. 3 o. s. ř. za použití vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 254/2015 Sb., dle které účastníkovi řízení, jenž nebyl zastoupen zástupcem podle § 151 odst. 3 o. s. ř. a nedoložil výši hotových výdajů, náleží částka 600 Kč představující 300 Kč za každý ze dvou úkonů dle § 2 odst. 3 uvedené vyhlášky.

Náklady však v souladu s § 148 o.s.ř. vznikly i České republice – Okresnímu soudu ve výši 12 321 Kč. Tyto náklady sestávají z nákladů zastoupení žalované opatrovníkem - advokátem, kterému náleží odměna stanovená dle § 6 odst. 1 a § 7 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, (dále jen „a. t.“) z tarifní hodnoty ve výši 115 645 Kč sestávající z částky 4 592 Kč za převzetí a přípravu zastoupení dle § 11 odst. 1 písm. a) a. t. s tím, že odměna byla snížena z původní částky 5 740 Kč podle § 12a odst. 1 a. t. a z částky 4 592 Kč za účast na jednání soudu dle § 11 odst. 1 písm. g) a. t. s tím, že odměna byla snížena z původní částky 5 740 Kč podle § 12a odst. 1 a. t. včetně dvou paušálních náhrad výdajů po 300 Kč dle § 13 odst. 4 a. t., v souvislosti s cestou realizovanou dne 22. 1. 2020 náhrada 398,42 Kč za 33 ujetých km v částce 198,42 Kč (31,80 Kč za litr paliva dle vyhlášky č. 358/2019 Sb. při průměrné spotřebě 5,7 l/100 km a 4,20 Kč/km za amortizaci vozidla dle vyhlášky č. 358/2019 Sb.) podle § 13 a. t. a náhrada za ztrátu času v trvání 2 × 30 minut v částce 200 Kč podle § 14 a. t. a daň z přidané hodnoty ve výši 21 % z částky 10 182,42 Kč ve výši 2 138,31 Kč.

Soud proto žalované uložil zaplatit tuto náhradu nákladů řízení ČR – Okresnímu soudu v Mostě a zároveň tuto odměnu a náhradu přiznal opatrovnici žalované. To vše v souladu s rozhodnutí Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 23.9.2019, č.j. 17 Co 54/2019-66.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 15 dnů ode dne jeho doručení ke Krajskému soudu v Ústí nad Labem prostřednictvím Okresního soudu v Mostě ve dvojím vyhotovení.

Nebude-li plněno dobrovolně, co ukládá vykonatelné rozhodnutí soudu, lze se jeho splnění domáhat návrhem na nucený výkon rozhodnutí dle příslušných ustanovení občanského soudního řádu, zák. č. 99/1963 Sb., a exekučního řádu, zák. č. 120/2001 Sb.

Most 24. ledna 2020

JUDr. Daniel Nevečeřal v. r.
samosoudce